

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2019 r. — Iccrea Banca/SRB**(Sprawa T-400/19)**

(2019/C 270/54)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Iccrea Banca SpA, Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: P. Messina, F. Isgro i A. Dentoni Litta, avvocati)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

A) Tytułem głównym:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji nr SRB/ES/SRF/2019/10 z dnia 16 kwietnia 2019 r., a w odpowiednim przypadku jej odpowiednich załączników, jak również wszystkich ewentualnych późniejszych decyzji Jednolitej Rady, również tych nieznanych, na których oparł się Banca d'Italia przy przyjmowaniu decyzji nr 0543938/19 z dnia 24 kwietnia 2019 r. oraz nr 0733800/19 z dnia 7 czerwca 2019 r.;
- nakazanie zapłaty odszkodowania na rzecz Iccrea Banca z tytułu szkody wyrządzonej przez Jednolitą Radę przy ustalaniu składek należnych od strony skarżącej, polegającego na zwrocie kwot pobranych przez stronę skarżącą.

B) Tytułem pomocniczym, na wypadek braku uwzględnienia roszczeń głównych:

- stwierdzenie nieważności art. 5 ust. 1 lit. a) i f) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (¹), ponieważ narusza on podstawowe zasady prawa wspólnotowego, a w szczególności zasady równości, niedyskryminacji i proporcjonalności ustanowione w art. 2 TUE, w sposób, w jaki interpretuje je orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

C) W każdym przypadku — o obciążenie Jednolitej Rady kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji nr SRB/ES/SRF/2019/10 z dnia 16 kwietnia 2019 r. wraz z odpowiednimi załącznikami, a także przeciwko wszystkim jej późniejszym decyzjom w tym przedmiocie, również nieznanym, które ustaliły w stosunku do strony skarżącej wysokość składek z rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy braku dochodzenia, błędnej oceny stanu faktycznego, naruszenia i błędnego zastosowania art. 5 lit. a) rozporządzenia 2015/63, a także naruszenia zasady niedyskryminacji i dobrej administracji.

— W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że Jednolita Rada błędnie zastosowała art. 5 lit. a) rozporządzenia 2015/63 przy ustalaniu składek należnych od strony skarżącej, ponieważ nie uwzględniła pasywów wewnątrz grupy.

2. Zarzut drugi dotyczy braku dochodzenia, błędnej oceny stanu faktycznego, naruszenia i błędnego zastosowania art. 5 lit. f) rozporządzenia 2015/63, a także naruszenia zasad niedyskryminacji i dobrej administracji.

— W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że Jednolita Rada w sposób błędny zastosowała art. 5 lit. f) rozporządzenia 2015/63, powodując sytuację podwójnego naliczenia.

3. Zarzut trzeci dotyczy bezprawności zachowania organu Unii i odpowiedzialności pozaumownej z art. 238 TFUE.

— Strona skarżąca podnosi w tym zakresie, że zachowanie Jednolitej Rady zawiera wszelkie elementy wymagane od zawsze przez orzecznictwo europejskie dla wspomnianego zarzutu, to znaczy: bezprawność zachowania zarzucanego instytucjom, rzeczywiste istnienie szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy wspomnianym zachowaniem a podnoszoną szkodą.

4. Zarzut czwarty, pomocniczo i na wypadek, dotyczący naruszenia zasady skuteczności i równego traktowania oraz związanego z tym braku zastosowania rozporządzenia 2015/63.

— W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że ewentualne porównanie pomiędzy wspomnianym rozporządzeniem a sytuacją strony skarżącej naruszałoby zasady wymienione w pkt 4, ponieważ istnieją podmioty znajdujące się w tej samej sytuacji faktycznej co Iccrea, do których znajdują zastosowanie zmniejszenia składek, co wiąże się z pogorszeniem sytuacji prawnej strony skarżącej i odmiennym traktowaniem sytuacji podobnych.

(¹) Dz.U. 2015, L 11, s. 44.